

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118231247
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118231247.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom H. X, XXX XX S., proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, v konaní o zaplatenie 468,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21C/25/2018-182 zo dňa 21. novembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom pre zmeškanie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 468,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 11.03.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.02.2018 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 468,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 11.03.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Na pojednávaní konanom dňa 21.11.2019 sa zúčastnil len žalobca, žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 15.11.2019 svoju neprítomnosť ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami a z dôvodu hospodárnosti konania, aby sa zamedzilo zbytočnému zvyšovaniu trov konania, zároveň vyjadril súhlas s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalobca z dôvodu neúčasti žalovaného na pojednávaní navrhol, aby súd vydal rozsudok pre zmeškanie, nakoľko mal za to, že žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil vážnymi okolnosťami tak, ako to má na mysli § 274 písm. b) CSP. S prihliadnutím na procesný návrh žalobcu vznesený na predmetnom pojednávaní a pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok, okresný súd postupom podľa § 274 CSP vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Na podporu svojho procesného postupu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 105/2018 zo dňa 29.03.2019 a rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 2333/2019 zo dňa 04.06.2019.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnej sporovej strane priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolateľ

vyjadril svoje presvedčenie, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, konkrétne nebola splnená podmienka podľa ustanovenia § 274 písm. b) CSP, pretože žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Okresný súd postupoval príliš formalisticky a neakceptoval princíp hospodárnosti konania. Žalovaný bol v priebehu konania aktívny, nevytváral žiadne účelové prekážky či nedôvodné prietahy v konaní a subjektívne sa rozhodol nezúčastniť na pojednávaní, za čo by nemal byť sankcionovaný ako nečinný a nepoctivý. Poukaz okresného súdu na iné súdne rozhodnutia podľa názoru odvolateľa neobstojí z dôvodu odlišnej procesnej situácie. Na podporu svojich tvrdení o formalistickom a ústavne nekonformnom výklade ustanovenia § 274 CSP okresným súdom poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/5/2018. Prvoinštančný súd vydaním rozsudku pre zmeškanie porušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces a odňal žalovanej sporovej strane právo na spravodlivý súdny proces. Za pochybenie okresného súdu považoval odvolateľ aj stav, keď súd nepostupoval v zmysle čl. 4 základných princípov CSP per analogiam podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne neupovedomil žalovaného o tom, že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Odvolateľ namietal, že by bolo vykonaným dokazovaním čokoľvek zo strany žalobcu preukázané tak, ako to uviedol okresný súd v odseku 10. svojho odôvodnenia, a rovnako nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jeho názoru boli v danom prípade splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP. Napadnutý rozsudok je zákonný a dostatočne odôvodnený. Poukázal na diferenciáciu rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania a na pojednávaní. V zmysle § 274 CSP sa jedná o obligatórnu povinnosť súdu pri splnení zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodnúť, pričom sa jedná o sankciu za nedostavenie sa na vytýčené pojednávanie a nie len sankciu za pasivitu počas konania. Ospravedlnenie žalovanej sporovej strany nebolo bližšie špecifikované, jednalo sa o všeobecne koncipované ospravedlnenie, ktoré automaticky neznamená jeho včasnosť a dôvodnosť. Ďalej žalobca produkoval teoretické východiská v súvislosti s okolnosťami neúčasti sporovej strany na pojednávaní, pričom poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, napr. nález Ústavného súdu SR II. ÚS 369/2018 zo dňa 13.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/150/2017 zo dňa 20.06.2018. Žalobca poukázal aj na viacero rozhodnutí v súvislosti s rozdielnymi zákonnými podmienkami pre rozhodnutie súdu podľa § 273 CSP a § 274 CSP. Na aplikáciu ustanovenia § 183 ods. 4 CSP, ktorého aplikácie sa v danom prípade dožadovala žalovaná strana v súvislosti s neakceptovaním jej ospravedlnenia z neúčasti na pojednávaní, podľa názoru žalobcu v danom prípade nebol vytvorený procesný priestor. Nesúhlasil ani s argumentáciou odvolateľa o prílišnom formalizme súdu pri aplikácii § 274 CSP.

6. Žalovaný v odvolacej replike odkázal na svoje tvrdenia produkované v podanom odvolaní, pričom zotrval na tam prezentovanom právnom názore o absencii kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre postup súdu podľa § 274 CSP. Vo vzťahu k názoru žalobcu o charaktere rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako kontumačného rozhodnutia pre nedostavenie sa žalovanej sporovej strany na pojednávanie poukázal odvolateľ na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/39/2018 zo dňa 28.03.2019, v zmysle ktorého sa jedná o názor formalistický.

7. Žalobca v rámci odvolacej dupliky uviedol, že aj keď je sankcia podľa § 274 CSP v podobe strany sporu zjavne neprimeraná, nedošlo k odňatiu možnosti žalovaného brániť svoje práva na súde, ktorému (prípadne jeho právnomu zástupcovi) nebolo bránené sa pojednávania konaného dňa 21.11.2019 zúčastniť. Postup prvoinštančného súdu považoval za správny, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 105/2018 zo dňa 29.03.2019 ako aj na viacero iných rozhodnutí všeobecných súdov.

8. Žalovaný, ktorému bola odvolacia duplika žalobcu doručená prostredníctvom právneho zástupcu dňa 06.05.2020, ďalej procesne nereagoval.

9. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP o d m i e t o l .

11. Primárne odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s procesným postupom okresného súdu na pojednávaní konanom dňa 21.11.2019, ktorý pri kumulatívnom splnení podmienok v zmysle § 274 CSP vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného.

12. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalovaného, ktorý sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené vo veci okresným súdom, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, okresný súd postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle ust. § 274 CSP vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný totiž nerešpektoval okresným súdom uložené povinnosti a tomu zodpovedala forma a výsledok konania.

13. Ako zužujúci sa javí výklad poskytnutý žalovaným v podanom odvolaní o tom, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v konaní nebol nečinný. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného tak, ako je upravený v ustanovení § 274 CSP, pôsobí ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, ktorá vyplýva z porušenia procesných povinností strany - konkrétne sa jedná o sankciu za neospravedlnenú neprítomnosť žalovanej sporovej strany na pojednávaní. Skutočnosť, že žalovaný v predchádzajúcej fáze konania vykonal procesný úkon (napr. podal odpor) bez ďalšieho nezakladá nemožnosť vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

14. Ustanovenie § 274 stanovuje podmienky, za kumulatívneho splnenia ktorých je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Týmito sú: 1/ žalobou je uplatnený nárok na splnenie povinnosti, 2/ návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, 3/ nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a 4/ neospravedlnenie neprítomnosti žalovaného včas a vážnymi okolnosťami.

15. Splnenie podmienok pre možnú aplikáciu procesného postupu súdu podľa § 274 CSP, ktoré sú uvedené pod bodom 1/ a 2/ odseku 14. tohto rozhodnutia žalovaný vo svojom opravnom prostriedku nenamietal. Podmienka včasnosti ospravedlnenia neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 21.11.2019, bola v danom prípade splnená, keď žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu podanie označené ako „Ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní“ dňa 15.11.2019. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom ospravedlnenia ustálil, že toto ospravedlnenie žalovaného nebolo odôvodnené vážnymi okolnosťami. Z obsahu podaného opravného prostriedku žalovaného je zrejmé, že odvolateľ sa nestotožnil práve s takýmto výsledkom posúdenia okolností, ktoré v ospravedlnení ako dôvod neprítomnosti na pojednávaní žalovaná sporová strana súdu uviedla.

16. Ako správne konštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí, ospravedlnenie žalovaného a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní dňa 21.11.2019 nespočívalo v takých objektívnych okolnostiach, pre ktoré by bolo možné uvažovať o reálnej nemožnosti žalovanej sporovej strany dostaviť sa na toto pojednávanie (napríklad úraz, choroba strany sporu alebo jeho zástupcu a podobne). Naopak, žalovanou sporovou stranou uvádzané okolnosti (zbytočné nenavýšovanie trov, hospodárnosť konania) bez ďalšieho nemožno považovať za vážne, spĺňajúce atribút nemožnosti vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

17. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na možný postup súdu podľa § 183 ods. 4 CSP, je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaný v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom

pojednávani iba vysvetlil dôvod neprítomnosti na pojednávaní bez toho, aby zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo ani povinnosťou konajúceho súdu postupovať v zmysle tohto zákonného ustanovenia, nakoľko jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 písm. a) a b) CSP a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 CSP vo vzťahu k § 274 písm. b) CSP do úvahy neprichádza. Napokon v podanom odvolaní žalovaný neuviedol ani žiadne skutočnosti v zmysle ust. § 277 ods. 2 CSP, ktorými by namietal, že pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie, zmeškal z ospravedliteľného dôvodu.

18. Na podporu svojej argumentácie odvolací súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/105/2018 zo dňa 29. marca 2019, z ktorého vyplýva, že „rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky. Vážnosť okolností, ktorými žalobca ospravedľuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalobcovi účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu (porovnaj Komentár str. 1008). Z ustanovenia § 278 CSP nevyplýva, že rozsudok pre zmeškanie nie je možné vydať po vykonaní dokazovania. Dovolací súd zdôrazňuje, že sporové strany majú normovanú procesnú povinnosť spolupôsobiť pri rýchлом a efektívnom rozhodnutí civilného sporu. V danom prípade súd prvej inštancie nariadil pojednávanie za účelom vykonania dokazovania, na ktorom bola potrebná aj prítomnosť žalobkyne. Žalobkyňa sa na pojednávanie, ktoré jej bolo riadne a včas oznámené, bez ospravedlnenia nedostavila, čím sama ostala neaktívna. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď na návrh žalovaného vydal rozsudok pre zmeškanie.“ K tomu krajský súd dodáva, že rovnaká argumentácia platí aj v prípade, že konajúci súd dospeje k záveru, že ospravedlnenie žalovaného a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní nespočívalo v takých objektívnych okolnostiach, pre ktoré by bolo možné uvažovať o reálnej nemožnosti žalovanej sporovej strany dostaviť sa na riadne a včas nariadené pojednávanie.

19. Pokiaľ odvolateľ ako aj žalujúca sporová strana v rámci podaní doručených súdu v odvolacom konaní poukazovali na viacero rozhodnutí všeobecných súdov SR, odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný.

20. Vo vzťahu k prípustnosti odvolania odvolací súd uvádza, že odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo bolo predmetom konania, či súd prvej inštancie žalobe vyhovel alebo ju zamietol, resp. jej sčasti vyhovel a vo zvyšnej časti ju zamietol. Z takto široko vymedzenej prípustnosti zákon pripúšťa tri výnimky, ktorých výpočet je taxatívny a nemožno ho rozširovať. Prvú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe uznania nároku podľa § 282 a nasl. CSP. Druhú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe vzdania sa nároku podľa § 286 a nasl. CSP. Poslednú tretiu výnimku tvorí rozsudok pre zmeškanie alebo inak povedané kontumačný rozsudok v zmysle § 273 a nasl. CSP. Napriek tomu, že proti týmto rozsudkom odvolanie nie je v zásade prípustné, zákon aj proti týmto trom typom rozsudkov odvolanie výnimočne pripúšťa. Prípustnosť však v zmysle § 356 písm. b) CSP viaže len na dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak strana dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa tento súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania.

21. Žalovaný vo svojom odvolaní dôvod prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného nepreukázal. Procesnoprávnym dôsledkom odvolania podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, je jeho odmietnutie v zmysle § 386 písm. c) CSP, na základe čoho odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol.

22. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

23. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné - v danom prípade žalovaného. V nadväznosti na uvedené krajský súd podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).